

□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ !

வரேலில் பழுத்த பலாமனது ஆழ்கடலைப் போன்றது என்பார்கள் சிலபரே; மனது இனம் காண முடியாத இருக்குகை என்றார்கள் சிலபரே; இன்னும் சில பரேண்டு. அவர்களுக்கு மனம் என்பது எதை நோக்கி பயணிக்கிறது என்று கண்டறிய முடியாத வினோத வாகனம்.

எது எப்படியோ எல்லோருக்கும் மனது என்பது விளங்க முடியாத புதிர் யாருக்கும் தன் மனதைப் பற்றி புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் கிடையாது. மனதுக்குள் பொதிந்து கிடக்கும் எல்லையற்ற ஆற்றல்களை புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்பது கட்ட கிடையாது.

மனதிற்குள் என்னென்ன இருக்க அனுமதிக்கலாம்? என்னென்ன இருக்கக்கூடாது என்று முடிவு கட்டி விரட்டியடிக் வணேடும்? இந்த இரண்டு களே விகளைக் கட்டு விடையறிந்து செயல்படும் தினால் ஒருவன் இந்த பிடியில் புனிதனாய் வாழ இயலும்; வறறிகளை குவிக் முடியும். மனதிற்குள் இருக்க வணேடியது; அன்பு, தன்னடக்கம், தன்னம்பிக்கை, பொறுமை, இலட்சிய நோக்கம், நட்பணர்வு, உலக உயிர்கள் பால் நசேம், எதிர்காலத் தொலைநோக்கு, அறவணர்வு, பக்திநிறி, பண்பாடு, செய்நன்றி அறியும் பண்பு. மனதிற்குள் இருக்கக்கூடாதவை: பழியுணர்வு, அச்சம், பரோசை, நம்பிக்கையின்மை, ஏமாற்றும் பண்பு, திருட்டுபுத்தி, களவா, பொறாமை போன்றவையே.

ஒரு மரம் வட்டுபவன் காட்டுக்குள் சென்று ஆற்றங்கரையில் இருந்த மரத்தில் ஏறி சில கிளைகளை வட்டுத் தொடங்கினான். அப்பொழுது அவனது மரம் வட்டும் அரிவாள ஆற்றுக்குள் விழுந்துவிட்டது. அவனுக்குள் துயரம் பொங்கியது. அவனுக்கிருந்த ஒரே சொத்து அதுதான். அதைக் கொண்டுவந்தான் மரம் வட்டி விறாக்கி விற்பு நரேமையுடன் பிழைப்பை நடத்தி வந்தான். அவனது அழகூரலை கட்டு ஒரு தவேதலை

அவன் மூன் தோன்றியது. 'என்ன நேர்ந்தது, ஏன் அழுகிறாய்?' என்று கேட்டது. அவன் நடந்ததைச் சொன்னான். தவேதை ஆற்றில் மழ்கி எழுந்து ஒரு தங்க அரிவாளை அவனிடம் காட்டி, 'இதுதான் உன்னுடையதா?' என்று கேட்டான். அவன் 'இல்லை' என்றான்.

தவேதை மறுபடி ஆற்றில் மழ்கி எழுந்து ஒரு வள்ளி அரிவாளை கொண்டுவந்து 'இதுதான் உன்னுடையதா?' என்று கேட்டது. அதற்கும் அவன் இல்லை என்று தலையாட்டினான். தவேதை மீண்டும் ஆற்றுக்குள் போய் மீண்டும் வந்து அவனது இரும்பு அரிவாளைக் கொண்டுவந்து தந்தது. அவன் மகிழ்ச்சியுடன் அதை ஏற்றுக் கொண்டான். அவனது நேர்மையைக் கண்டு மகழ்ந்த தவேதை தங்க அரிவாள், வள்ளி அரிவாள் இரண்டையும் அவனிடமே கொடுத்து 'இவற்றை விற்று வரும் பணத்தில் உன் வாழ்க்கையை நல்லபடி அமைத்துக் கொள்' என்று ஆசிகள் வழங்கி மறைந்தது. அவன் சில வந்தனாக வாழத் தொடங்கினான்.

'அவனுக்கு எப்படி இவ்வளவு பணம் கிடைத்தது?' என்று அடுத்த வீட்டுக்காரன் கேட்டான். 'காட்டில் மரம் வெட்ட, சினைப்போது எனது அரிவாள் ஆற்றில் விழுந்தது. ஒரு தவேதை தோன்றி எனக்கு தங்க அரிவாள், வள்ளி அரிவாள், இரும்பு அரிவாள் தந்தது' என்று சூரூக்கமாகக் கூறினான். அடுத்த வீட்டுக்காரன் தனது அதிர்ஷ்டத்தை சோதித்துப் பார்க்க விரும்பினான். அவனும் காட்டுக்க்குள் சென்று தனது இரும்பு அரிவாளை ஆற்றில் தவறி விழச் செய்தான்.

தவேதை தோன்றி 'என்ன ஆயிற்று?' எனக் கேட்டது. தனது அரிவாள் ஆற்றில் விழுந்து விட்டதாக அவன் சொன்னான். தவேதை ஆற்றில் மழ்கி எழுந்து ஒரு தங்க அரிவாளை கொண்டு வந்து காட்டி, 'இது உன்னுடையதா?' என்று கேட்டான். அவன் பரோசையுடன் "ஆமாம்" என்றான். தவேதை அவனைப் பார்த்து 'மட்டனே! நீ பரோசைக்காரன்; நேர்மையற்றவன்; உனக்கு ஒன்றும் கிடையாது, போ!' என்று கூறி மறைந்தது. அவன் தனது இரும்பு அரிவாளையும் இழந்து வருந்தி திரும்பினான்.

வாழ்வில் உயர் விரும்புகிறவன் கூறுக்கு வழிகளை நாடக்கூடாது. இலட்சிய நோக்கு இருக்க வேண்டும். அது பரோசையாக மாறக்கூடாது. மனதிற்குள் எந்த மாதிரி எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதில் துள்ளிவான தீர்மானம் இருந்தால் அதன்படியே வாழ்வும் அமையும்.

மனதில் உள்ள எண்ணங்களின் பாங்கு நம் வாழ்க்கையைத் தாக்குகின்றன. இதை நிறையபரே புரிந்துகொள்வதில்லை. '000 00000000000 0000000000 000 000000000000 00000000'

என்கிறார் ஒரு கிரகேக அறிஞர்.

அண்மையில் IAS தரேவில் அகில இந்திய அளவில் 130வது இடம் பிடித்து தரேவாகியுள்ள ஒரு தமிழ்ப்பிணை கற்றுக்கின்றார்; “எனக்கு படிப்பதில் அவ்வளவு ஆர்வம் இரூக்கவில்லை. ஆனால் ஆசிரியராக இருந்த என்தந்தயார உயர்நிலைப்பள்ளி பரூவத்திலிருந்தே என்னிடம் “நீ IAS தரேவூக்கு 3 ஆண்டுகள் கடுமையாக உழைத்துப் படித்து தரேவூ எழுதி வறெறி பறெற்றேன்” என்கிறார். என்ன வியப்பு பாருங்கள்! இவர் மனதில் இல்லாத வறெறி எண்ணம் இவரது தந்தை மனதில் இருந்து உறுதிபறெற்று இவர் மனதிற்கு மாற்றப்பட்டதுள்ளது.

“சுடர் விளக்காயினும் துண்டுகோல் தவே” என்பார்கள். அதுபோல கடுமப்பத்தில் உள்ளவர்கள் வலிமையான எண்ணங்களால் ஆட்கொள்ளப்படுவார்களானால் அது அக்குடும்பத்தில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணவ மாணவியர் இருந்தால் அவர்களது முயற்சிக்கு வலிமை சரேக்கும். “The difference between a successful person and others is not lack of strength not lack of knowledge but rather lack of will” என்கிறார் வலைஸ்லம்பார்டி என்கிற ஆங்கில அறிஞர்.

“வறெறி பறெறி மனிதர்க்கும் வறெறி பறொத மனிதர்க்கும் இடையே உள்ள வறெறுபாடு என்பது பலமின்மையோ அறிவின்மையோ அல்ல; நம்பிக்கை இன்மையே” என்பது இதன் பொருள். வறெறி பறெத்தவேயான விடாமுயற்சியை மறே கொள்ளத் தவேயானது உதவகேமும் உற்சாகமும் தான். இதற்கென சிறப்பான அறிவாற்றலோ வலிமையோ தவேயில்லை. “மனதின் காரணமாக பலவிதமான நோய்கள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்வதைவிட, மனதின் காரணமாக ஏற்படுகிற நோய் படிப்படியாக பல வறெறு நிலைகளை அடக்கிறது” என டாக்டர் மெனிங்கர் என்ற அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றார்.

மனம் என்கிற மரூத்துவனே உங்கள் நோய்க்கு காரணியும் நிவாரமும் ஆவான். மனதை நமது கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டு வரும்போது நமது உடலும் செயல்களுக்கு கட்ட கடுப்பாட்டுகள் வந்து விடுகின்றன. மனமே உடலின் ஓவ்வொரு உறுப்பின் செயல்களையும் இயக்குகின்றது. காலம் எழுவதில் இருந்து இரவூபுபுதுவரை நாம் செய்யும் ஓவ்வொரு செயல்பாட்டையும் மனமே ஆணையிடுகின்றது. ஒரு சகைக்கள் அல்லது மோட்டார் சகைக்கள் வதை திருந்தால் வாரம் ஒருமுறையாவது அதை துடதைது பராமரிப்புப்பணி செய்கிறோமில்லையா? அதுபோல் மனதில் ஏற்படும் எண்ணக் குவியல்களையும் அடக்கடி ஆய்வு செய்து பராமரிக்க வேண்டும்.

அரிசியிலிருந்து கற்களைப் பொறுக்கி தாய்மார்கள் வீசுவதுபோல எண்ணக் குவியல்களில் கலந்து கிடக்கும் தீய நோக்கங்களை, பலவீனமான உணர்வுகளை

